

## **Tvoja te vjera spasila!!!**

Već smo se navikli slušati kako je Isus učinio ovo ili ono čudo, ozdravio bolesnoga, uskrisio mrtvoga.... Ali kao da su nam ti izvještaji postali poput bajke ili lijepe priče iz prošlosti koje volimo slušati, a nikako nam ne pada na pamet mogućnost da bi se takvo nešto moglo dogoditi i u našem vremenu. Zašto je to tako? Odgovor je jednostavan. Čini se da je naša vjera (pa i onih koji su „redoviti“ vjernici) samo teoretska. Tako ćemo rado ispuniti sve što se od nas traži, pa ako treba izmoliti i nekoliko krunica i biti svakog dana na misi i pričesti te redovito na ispovijedi. Ali... jedno nam nedostaje: sumnjamo u mogućnost da će Bog za nas učiniti novo čudo. Ne mislim samo na bolesti tijela (konačno svi ćemo jednog dana umrijeti od nečega), već na bolest duha našega naroda. Svi bi nešto htjeli da se promijeni, da budemo bolji, da ne bude nepoštenja, da svi budu sretniji... A naočigled, iz dana u dan, kao da postaje sve teže. Reče netko da nam čak ni Bog ne može pomoći!

Zanimljiva je molba deset gubavaca u Samariji koji su molili Isusa. Nisu vikali: „učitelju daj da ozdravimo“, već su zavapili: „Isuse, učitelju, smiluj nam se!“ Znao je Isus dobro da im treba ozdravljenje, a oni su bili svjesni da im treba Njegova milost. Ako je naš narod obolio, a svi znamo da jest, onda ga treba liječiti. Pitanje je znamo li mi što molimo? Vičemo li Isusu da nas riješi ove „krize“ ili poput gubavaca vapimo: „Isuse, učitelju, smiluj nam se!“ Činjenica je da je njih njihova vjera spasila! Hoće li i nas?

Božidar J. Tenšek, župnik  
13.10.2013.